

Facebook manija!

Jeste li ovisni o Facebook-u?

Tko je kome gazda!!????

Ako koristite Facebook, budite oprezni i pametni!

Facebook je u današnje vrijeme novi oblik komunikacije (tzv. društvena mreža) među ljudima i mladima. Pomoću njega upoznajemo, ali i kontaktiramo s ljudima iz cijeloga svijeta te razmjenjujemo slike i ostale sadržaje. Djeca ne bi smjela koristiti Facebook bez prisutnosti odrasle osobe, jer nije namjenjen maloljetnicima! Fascinantno je podatak kako ima više od 500 milijuna aktivnih korisnika. Preko njega je moguće slati čestitke, imati virtualne ljubimce, slati virtualna pića, itd. Loše strane Facebooka su te što neki ljudi ometaju tuđu privatnost te naše podatke mogu iskoristiti u kriminalne svrhe. Kritike na Facebook dolaze i zbog toga što su informacije koje korisnici odaju o sebi korištene za marketinška istraživanja, interne istrage sveučilišta i kompanija, pa čak i policije. Zato, ako koristite Facebook budite oprezni i pametni!

Istražujući, došli smo do zaključka kako čuveni "Fejs" ima i prednosti i nedostataka. Dobre su strane jer nam omogućava povezivanje s ljudima iz cijelog svijeta, druženje i komunikaciju, a loše jer postoje ljudi koji otvaraju lažne profile i lažno se predstavljaju te na taj način znače opasnost za djecu. Dolazimo, također do spoznaje kako je većina učenika zadovoljna i ima otvoren profil.

No što o tome misle odrasli, razmišljanja su podijeljena. Razgovarali smo s ravnateljicom te djelatnicima škole koji su nam rekli svoje mišljenje o internetu i ovoj stranici.

Ravnateljica Marija Budimir:

Internet je dobar ako se koristi u pozitivne svrhe. Facebook je izvrstan jer omogućuje komunikaciju s ljudima koji su daleko, a negativan jer se djeca sve manje družu, a sve više otuđuju.

Psihologinja Martina Pavković:

Internet je korisna stvar, lako dolazimo do brojnih podataka, no naravno, ništa bez nazočnosti roditelja ili odrasle osobe zbog neprimjerenih sadržaja i elektroničkog zlostavljanja...

FARMVILLE

Petar Adžić- Internet nije baš nešto najbolje, ali danas se sve više koristi...i u dobre i u loše svrhe.

Mira Pašalić (UNICEF)—O internetu i Facebook-u mislim sve nabolje ako se pametno koristi.

Izvor je igre, učenja, prijateljstva, ali pod nadzorom roditelja.

Mirjana Oreščanin-Internet je super zbog mnoštva korisnih informacija.

Ljiljana Miletić-Internet moramo znati dobro iskoristiti. Važno je reći kako pomoću Facebook-a kontaktiram s rodbinom i prijateljima koji su daleko .

FARMVILLE

Napisale: Ivana Coha , 6.r., Nikolina Teofilović, Jelena Jovanović, Jelena Locki, 7.r.

Dunavski raj

Učenici razredne nastave posjetili su u srijedu ,13. listopada, konjički klub” Dunavski raj”. Krenuli su u 9 sati. Tamo su se igrali, zabavljali, učili i jahali konje. Saznali su kako postupati s konjima i kako ih timirati te koja je oprema potrebna za jahanje. Svi su bili zadovoljni ovim izletom jer su na konopu puno toga naučili. U školu su se vratili u 13 sati.

Napisali : Luka Majstorović i Leon Kulčicki, 3.r.

Zimovanje u Kranjskoj Gori

OSVAJANJE SNJEŽNIH VRHOVA

U Kranjsku Goru krenuli smo 23.12.2010. u 7 sati ujutro. Kao i prošle godine, vodila nas je učiteljica Ružica. Nakon prozivke krenuli smo na dug put. Putovali smo 8 sati autobusom do našeg odredišta. Bilo nam je lijepo, imali smo dovoljno mjesta, stoga sam sjedio sam. Mogao sam spavati i odmarati se, ali i družiti s prijateljima. Malo smo pričali, gledali TV i slušali glazbu. Tako nam je brzo prošlo vrijeme i začas smo prešli slovensku granicu te nastavili put prema Kranjskoj Gori.

Kada smo stali pred dobro nam poznatu Vilu Tatjanu, iznijeli smo naše stvari i smjestili se u sobe. Mi, dječaci, dobili smo istu sobu kao i lani, br. 114, a djevojčice su se smjestile u dva apartmana preko puta našega. Bilo je nekoliko prijatelja od prošle godine, ali i dosta novih. Malo sam se bojao dvojice najstarijih dječaka iz osmog razreda jedne druge vukovarske škole, ali pogriješio sam, Mislav i Vinko su se pokazali kao pravi prijatelji. Bio je tu još i Luka iz OŠ "Mitnica" i Filip iz OŠ Blage Zadre. Iz naše su škole išli Vinko, Marko, Andrija, Ana, Brigita, Josipa, Željana i moja sestra Andrea. Nakon što smo se raspakirali i složili svoje stvari, krenuli smo u Inter sport po opremu za skijanje, pancericice, skije i kacige. Večerali smo u Porentovom domu, i budući da nas je pratila kiša cijeli dan, vratili smo se u Vilu Tatjanu na spavanje. Ujutro smo bili nesretni jer je kiša i dalje nemilice padala, ali su nas učitelji malo oraspoločili odvevši nas na kupanje u hotel Larix. Na bazenima smo bili do ručka, a nakon poslijepodnevnog odmora prošetali smo gradom do klizališta koje je bilo pod vodom. To nas nije spriječilo da oprobamo klizanje bez klizaljki. Mokri do kože, ali zadovoljni nakon večere organizirali smo s djevojčicama zabavu u našoj sobi. Sve je bilo u blagdanskom raspoloženju. Kiša nam nije pokvarila Badnjak. S učiteljicom smo pronašli borove grančice i okitili ih u našoj blagovaonici. Nismo dočekali Božić, jer smo bili previše umorni, ali su nas zato ujutro razveselili poklončići ispod našeg drvca. Bili su to darovi za svakog od nas. Naše mame su na spremile kolače pa smo se lijepo zasladili. Toga jutra kiša nije padala i nakon doručka krenuli smo s našim učiteljima skijanja, Igorom, Seadom, Vedranom i Alavanjom osvajati snježne vrhove. Mislio sam da sam zaboravio skijati, no kada sam nakon zagrijavanja stao na skije, nisam osjećao nikakav strah, nego veliko zadovoljstvo. Poslije podne smo opet išli na bazene malo opustiti mišiće nakon prvog skijanja.

Ovako je izgledalo vrijeme provedeno na zimovanju...

Svako jutro ustajali smo u 7 sati. Neki su se bunili, ali nakon što su shvatili kako opet idemo na skijanje, brzo bi obavljali jutarnju higijenu i spremali se. I 26.12 skijali smo s našim učiteljima u Kranjskoj Gori, penjali se na vrhove žičarama, tanjurom, sidrom ili sedežnicom. Navečer smo išli na klizanje, lopatanje i sanjkanje. Ponedjeljak, 27.12. proveli smo u Austriji u Arnoldsteinu. Ponijeli smo ručak, čaj i kolače kako bismo mogli cijeli dan skijati. Do vrha smo se svi popeli otvorenom gondolom, a spuštali smo se raznim stazama, jedna je bila duga čak 6km. Učitelj Igor nas je učio kako se osamostaliti na skijama. Vratili smo se na večeru, a nakon toga neumorni otišli na klizanje i lopatanje. U utorak 28.12. skijali smo do ručka u Kranjskoj Gori, a nakon toga vratili opremu. Poslije podne bilo je rezervirano za opuštanje na bazenima hotela Larix. Navečer smo se pakirali jer smo ujutro trebali iznijeti stvari iz sobe u autobus.

Zadnji dan iskoristili smo za šetnju do jezera Jasna, na kojem smo kruhom hranili patkice. Prošli smo Ulicom Josipa Vandota, koji je napisao Kekeca, a usput smo se slikali s dragim nam likom ispred jednog hotela. Iskoristili smo šetnju kako bismo upoznali okolicu, ali i za slanje razglednica u školu i roditeljima.

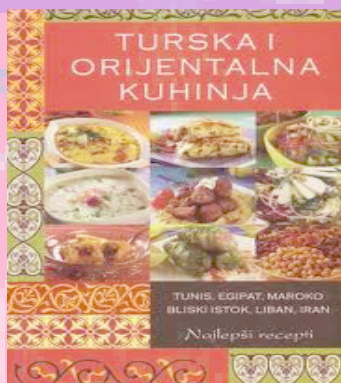
Poslije ručka krenuli smo kući. U autobusu smo pričali viceve i izmjenjivali dojmove sa skijanja, malo spavali, a kada smo došli pred školu, bio sam sretan, ali i tužan jer je sve tako brzo završilo.

Napisao : Nemanja Dir, 6.r.

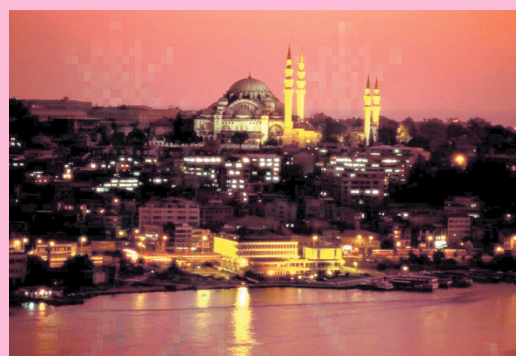
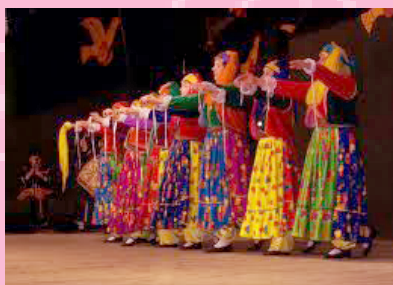
PUTUJMO

TURSKOM...

Mmmm...

“ Ono što me je doista fasciniralo to su prekrasne građevine različitih religija koje se nalaze jedna do druge.”

VIDIMO SE OPET!!!!

Putovanje u Istanbul činilo me je nervoznom, ali u isto vrijeme i uzbuđenom, jer nisam znala što mogu očekivati od tog grada.

O njemu sam znala vrlo malo. Nekada davno zvao se Carigrad i bio je prijestolnica triju velikih Carstava – Rimskog, Bizantskog i Otomanskog. Otkada redovno pratim svoju omiljenu seriju, saznala sam puno više. Rekli su mi kako se Istanbul nalazi u Europi i u Aziji! Pa kako na dva kontinenta???? Bila sam zbunjena, no stvarno je tako. Onaj tko je bio u Istanbulu, vjerojatno je imao problem kao i ja; što prvo posjetiti. Je li se pametnije prvo provozati taksijem po Bosporskom mostu, obići Zlatna vrata, posljednju Sultanovu palaču ili se diviti modernim neboderima koji su puni trgovina zlatom, nakitom, tekstilom, tepisima i figuricama koje simboliraju tursku povijest. Ma sve me je to oduševljavalo! Ono što me je doista fasciniralo to su prekrasne građevine različitih religija koje se nalaze jedna do druge. Osobito me se dojmila Aja Sofija, remek-djelo bizantske arhitekture i umjetnosti uopće. Bila je najveća crkva u Istočnom Rimskom Carstvu. Sada se u njoj nalazi muzej. Dok jurite s mjesta na mjesto, vjetar vam donosi ugodne mirise baklava koje možete s uživanjem pojesti u svakoj slastičarnici.

Moj posjet Istanbulu bio je kratak i nisam stigla upoznati sve njegove čari. Kroz mali prozor aviona još sam se jednom osvrnula na taj prelijepi grad i tiho u sebi izgovorila: „Vidimo se opet“.

TRBUŠNE PLESAČICE

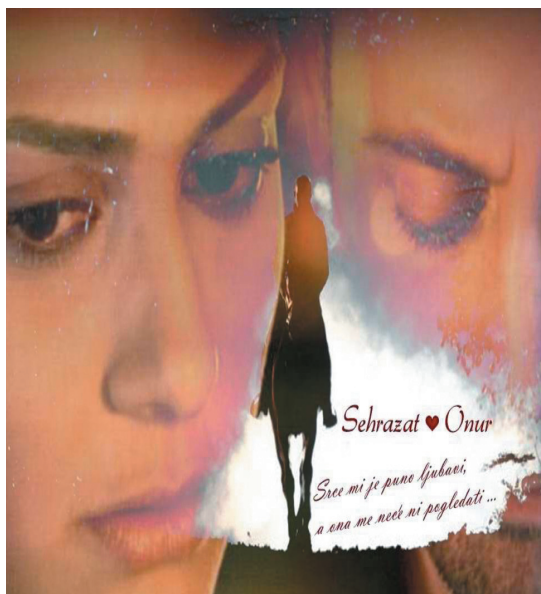
TRGOVINE RUKOTVORINAMA

Napisala: Ivana Coha, 6.r.

ZALJUBLJENICI U ŠEHEREZADU

Ova se serija doista uvukla pod kožu. Djeca surfaju po internetu, gnjave mame s receptima orijentalne kuhinje, izrezuju sličice omiljenih junaka. Ma svi pričaju o Šeherezadi!

Stalne izmjene na našoj televiziji, stvarno počinju iritirati i ići gadno na živce. Taman smo zavoljeli shemu RTL-a, zavoljeli život s junacima turskih serija, Onurom, Šeherezadom i ostalima, a oni su nas razočarali i razljutili. Uvode nam neke blesave promjene, skraćuju dugo iščekivane epizode i mijenjaju termine prikazivanja. Zar postoji veća glupost??

Svoje zanimanje pokazali su i učenici. Redovito prate seriju, što ne znači da će zavoljeti sve turske saponice. Ova se doista uvukla pod kožu. Djeca surfaju po internetu, gnjave mame s receptima orijentalne kuhinje, izrezuju sličice omiljenih junaka. Ma svi pričaju o Šeherezadi!

Bogati novinski priloz i intervjui otkrivaju sve tajne naših junaka iz privatnoga života. Porastao je i interes za turski jezik, koji se prije rijetko mogao čuti na našoj televiziji.

Serija se uvukla u sve pore brojnih života; budimo se i liježemo s njezinim likovima, a gledanost je nezapamćeno velika.

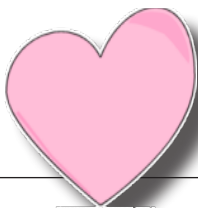
Fasciniraju i česta putovanja u Istanbul, obilazak svih značajnijih mjesta na kojima se odvija radnja serije. Ljudi kao pomahnitali putuju u prelijepu Tursku!

Ono što je još pozitivnije, to je upoznavanje s tradicijom, vjerom i kulturom dalekog nam Istoka te svim ljepotama koje nude Istanbul i Turska.

NAŠI OMILJENI JUNACI

Napisala: Bella Katić, 6.r.

PREDBLAGDANSKO OZRAČJE U NAŠOJ ŠKOLI

SVETI NIKOLA I ZLOČESTI KRAMPUS DARIVALI ONE NAJMLAĐE

I ove je godine SVETI NIKOLA čuo kako u našoj školi ima puno dobre djece te nas je odlučio posjetiti.

Djeca su ga spremno dočekala. Otpjevali su mu pjesmicu, otplesali svoj najbolji ples i recitali pjesmice. Jako su ga razveselili, a on im je za nagradu podijelio bombone. Iznenadili su ga svojim znanjem jer su naučili sve o njemu. Znaju da je spasio dijete kada mu je zapela kost u grlu, zbog čega ga smatraju zaštitnikom djece. Znaju kako je zlatnicima pomogao trima sestrama pri udaji te kako je smirio uzburkano more i spasio mornare.

Međutim, u svakoj školi ima djece koja malo manje slušaju i zadaju učiteljima velike brige. Zato je SVETI NIKO poveo i Krampusa. Taj veliki crni nevaljalko sa sobom odvodi zločestu djecu. Koliko god se Krampus trudio pronaći najzločestije dijete kako bi ga malo gricnuo, nije mu to uspjelo. Očigledno u našoj školi nema toliko nevaljalaca. I oni koji su samo nestašni, uplašili su se Krampusa te mu obećali da će biti puno bolji kako bi im SVETI NIKOLA došao i iduće godine.

Sv. Niko je posjetio sve razrede i zahvalio učiteljima i učiteljicama na krasnim dječjim radovima. Posjetio je i našu ravnateljicu i tetu tajnicu, ostavio i njima po koji bombončić, a Krampus je razočaran pobjegao iz škole, jer nije uspio uzeti niti jedno zločesto dijete. Kako postoji još puno škola i mnogo mu se djece raduje, SVETI NIKOLA nas je pozdravio i otišao drugoj djeci uz obećanje kako će i na godinu sigurno opet doći!

Napisala: Tena Majstorović, 6.r.

S KRAMPUSOM I SV. NIKOLOM U ŠKOLI

Božićni običaji naših starih

Razgovarali smo s dvjema bakama, Katarinom Beraja i Danicom Alić, koje su nam ispriповjedile kako je to bilo nekad , a kako je sad u vremenu blagdana.

Slavite li Božić, koji i kako?

KATARINA: Katolički Božić slavim još od rođenja, bez izuzetaka.

DANICA: Pravoslavni Božić sam slavila sa svojom obitelji i sada sam ja ta koja prenosi običaje.

Kakvo je ozračje u vrijeme Božića?

KATARINA: U vrijeme Božića vlada spokoj i mir. To je vrijeme kada je obitelj na okupu.

DANICA: To je vrijeme kada trebamo biti s obitelji, svi se slažemo i ispunjavamo sve želje.

Što se konzumiralo od pića?

KATARINA: Prije su mame pravile domaće likere za ženske članove obitelji.

DANICA: Pila se rakija, sokovi pravljeni od bazge, vino, kruškovac. Muškarci su pili rakiju, a djeca domaći cijeđeni sok jer tada baš nije bilo kupovnih sokova kakvi se danas mogu naći u prodaji. Sada se pije šampanjac, vino, sokovi i ostala pića.

Što se jelo?

KATARINA: 24.12 je Badnjak i tada se posti, spravlja se riba i ostala riblja jela.

DANICA: Za Badnjak se jede riba, žito, za Božić pravi česnica, za ručak juha, sos, paprikaš, žito, a navečer meso i pečenje.

Kakvi osjećaji preplavljuju ljude i kakvo je raspoloženje vaših ukućana u to vrijeme?

KATARINA: Božić je vrijeme opraštanja , lijepih riječi i misli.

DANICA: Pokušavam biti što bolja prema ukućanima, jer Božić je vrijeme sreće .

Kakvi su bili običaji prije, a kakvi su sada?

Što se i je li se što promijenilo?

KATARINA: Puno se toga izmijenilo, ljudi su se odaljili od religije ili prešli u druge vjere.

DANICA: Sjećam se lijepog običaja kada se stavljala slama ispod stola. Tomu su se najviše radovala djeca. Nažalost, ni toga više nema.. se od svojih običaja.

Koji ćete Božić najviše pamtiti i zašto?

KATARINA: Pamtit ću sve Božiće koje sam provela sa svojom obitelji, ni jedan ne bih mogla izdvojiti. Meni je u ovim godinama važna samo sreća, zdravlje i blagoslov u kući.

DANICA: Najviše ću pamtiti Božić 1994. Padao je snijeg i obitelj je bila na okupu. Tada sam saznala kako sam izgubila obitelj, mama i tata su umrli, brat poginuo te mi se rodila unuka. Božić s djetetom starim tek jedan dan, nikada neću zaboraviti. Danas uživam provodeći vrijeme sa svojom djecom i unucima.

Je li vam jednako drag snježni Božić kao i onaj bez snijega?

KATARINA: Prije je skoro svaki Božić bio "bijeli".

DANICA: Volim kada imamo "Bijeli Božić". Najmlađi se članovi obitelji najviše vesele snijegu.

Što, po vama, uljepša svaki Božić ?

KATARINA: Obiteljsko okruženje i mnoštvo raspoloženih ljudi.

DANICA: Definitivno dječji osmijeh.

Imate li neki omiljeni božićni recept koji biste podijelili s našim čitateljima?

KATARINA: Naravno! Podijelila bih s vama recept za česnicu: 1 kg brašna, 5dcl mlijeka, 30 g svježeg kvasca, 1 jaje, 100 g putera, dvije žlice soli i krušne mrvice. Izmijesiti i peći u pećnici 60 minuta.

DANICA: Mladi danas imaju manje vremena i manje su u kuhinji, no kako su nama naše bake rado ispisivale recepte, tako bih i ja preporučila jedan - šape s orasima. Potrebno je pripremiti: 20 dkg oraha, 20 dkg šećera, 10 dkg masti, 20 dkg brašna i 4 žlice šećera. Smjesu treba složiti u modlice i uvaljati u šećer.

Hvala vam lijepa, nadamo se kako će ove male sugestije i zaboravljeni recepti zamisrisati u vrijeme blagdana u svakom domaćinstvu.

Napisala: Jelena Radovančev, 6.r.

STVARAJMO!!!

JAPAN....Igrajmo se papirom....

Ove smo školske godine odlučili o dječjim pravima progovoriti kroz igru. Izbor je pao na Japan - njegove osobitosti, život djece i učenika u tamošnjim školama te kako provode slobodno vrijeme.

Htjeli smo više saznati o origamiju uz neizbježno ispijanje zelenog čaja. Učenici 5.r. su s veseljem prihvatili osmišljene radionice. Svojim znanjem i vještinama kroz igru origamija vodio nas je prvostupnik pedagogije iz Osijeka, Marino Kavur. Uz njegovu pomoć učenici su savladali opća pravila u savijanju papira i izradili oblike koje su s ponosom izložili u razredu.

Na našem izložbenom „japanskom kutku“ stajalo je drvo bonsajija, lijepi čajnici, štapići za jelo, zdjelice, ukrasne žlice, jestive neobične jabuke, ukrasne lepeze, literatura o Japanu i brojni drugi simbolični predmeti.

Vrijeme radionice proletjela je u veselom tonu, iako smo svi skupa pokušavali postići japansku filozofiju zen. Uspjeli smo donekle biti opušteni kod ispijanja zelenog čaja, dok se oduševljenje i radost nisu mogli sakriti pri sva-

koj izradi origami oblika. Učenici su uz tehnike savijanja ispisivali i haiku stihove na posebnim listićima koje su kasnije iščitavali.

Uz pomoć nastavnice tehničke kulture Dragice Kuzmanović izrađene su male školske Japančice od drveta i tekstila. Nastavnik likovne kulture je učenicima objašnjavao tehnike bojenja, a nastavnica iz hrvatskog pravila japanske lirike i učenike poticala na pisanje iste. Uz neizostavne zvuke japanske glazbe za opuštanje te prigodne prezentacije možemo reći kako su osmišljene radionice u potpunosti uspjele.

Sljedeće školske godine planiramo upoznati drugu zemlju na jednako uzbudljiv i zabavan način.

Napisao: David Bilić, 6.r.

PREDSTAVIMO SE!!!!

FOLKLORNA SKUPINA ONIH NAJMANJIH

Već osmu godinu u našoj školi djeluje folklorna skupina nižih razreda, koja sa svojom učiteljicom Ružicom Sabo njeguje dječje tradicijske narodne igre. To su igre koje su djeca igrala u svoje slobodno vrijeme, ali i uz neke obveze koje su morala obavljati u obitelji i zajednici. U skladu s tim, napravili smo i naše nošnje u kojima nastupaju. To su bijele košuljice, hlače i haljinice ukrašene samo tkanicom i sitnim vezom vrijednih ruku naših mama i baka.

U scenskom prikazu kroz igre i plesove: „Na drvenom konjiću“, „Ajd na lijevo“ i „Žita“ pokazali su samo mali dio onoga što vole plesati.

Napisala: **Bella Katić, 6.r.**

“AJD NA LIJEVO”

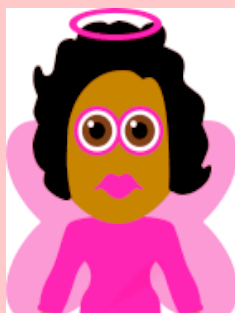
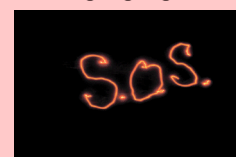
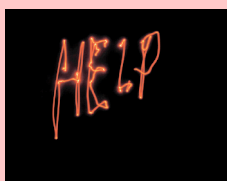

“NA DRVENOM KONJIĆU”

Pomoć, ja raste_m!!!

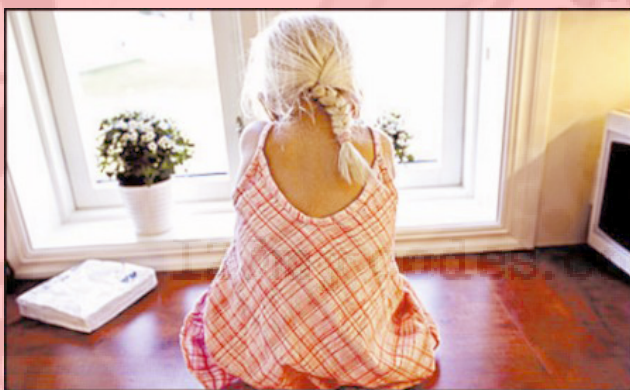

PITALI STE, ODGOVARAMO!

PROBLEM: Moj problem je što sam u posljednje vrijeme loše raspoložena-zbog svake stinice plačem.

Mama mi kaže kako je to u pobertetu normalna pojava i kako ću sigurno dobiti menstruaciju. Je li to točno ? (T. K.)

UREDNIŠTVO: Mama je u pravu. U pubertetu, pogotovo uoči prve menstruacije, mnoge djevojke imaju problem s promjenom raspoloženja. Ponekada one stvari koje inače rješavaš bez problema, mogu te rastužiti i naljutiti. Ako će ti biti lakše- razgovaraj o tome s prijateljicama. Važno je imati nekoga pored sebe tko bi te saslušao i utješio.

PROBLEM: Osmi sam razred, a još nisam imala onog PRAVOG. Muči me jedno pitanje, a odgovor ne pronalazim. Je li problem u meni ili dečkima.. ? (A. G.)

UREDNIŠTVO: Ti ulaziš u pubertet. Zbog česte promjene raspoloženja dečkima se možda ne sviđaš. A i u ovom današnjem svijetu dečki su vrlo sramežljivi i ne usude se prići. Možda si i ti sramežljiva i ne znaš se otvoriti. Moraš imati svoje JA i učiniti prvi korak. Samouvjereno uđi u društvo u kojemu se nalaze mnogi simpatični dečki... To je dobra ideja. Nekome ćeš se kad - tad svidjeti. Nemoj odustati !

PROBLEM : Ušla sam u vezu s popularnim dečkom jedne škole. U jednom sam trenutku shvatila kako se on zaljubio u moju najbolju prijateljicu. Kada sam čula kako priča sa svojim prijateljima o njoj, otišla sam uplakana. Zašto mu je privlačnija moja prijateljica ? (S.D.)

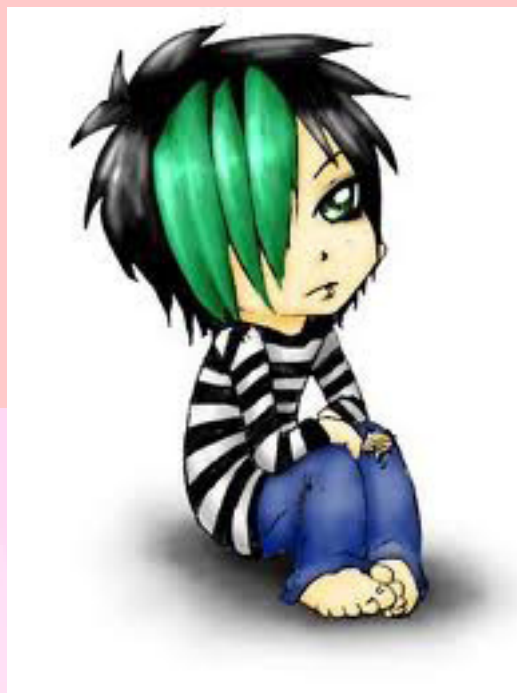
UREDNIŠTVO: Vjerojatno si bila vrlo tužna kada si saznala za ovu neugodnost. Možda si mu postala naporna i sigurno je u nekom trenutku osjetio potrebu za drugom, a možda ti se htio samo osvetiti. Popričaj s najboljom prijateljicom i iznesi joj svoje osjećaje. Kada bude shvatila koliko si vezana za njega, odustat će-ako ti je pravi prijatelj.

Još se malo potrudi i osvojit ćeš ga !

NEMAM DEČKA

PROBLEM : Muči me to što svi dečki gledaju samo vanjski izgled. Malo sam deblja, a oni ne znaju kakva sam iznutra ! Molim vas, dajte mi savjet, jer ne znam što učiniti. (J.D.)

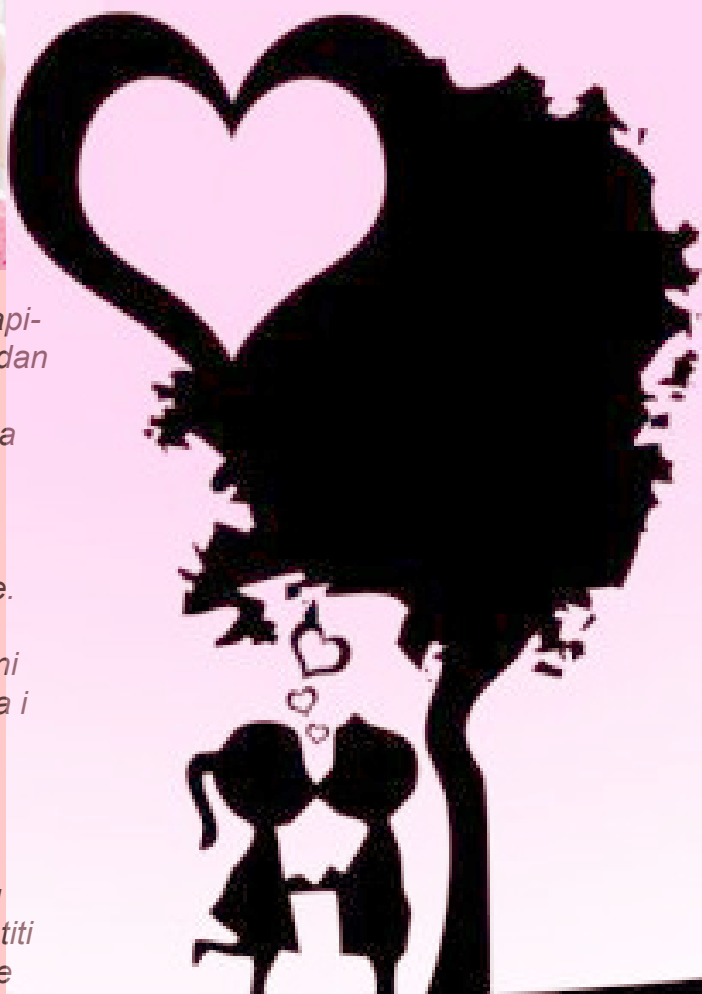
UREDNIŠTVO: Hmmmm, istina, većina gleda samo vanjski izgled, ali to nisu onda pravi i odani dečki i ne prepoznaju prave vrijednosti.

Ljudima treba puno vremena kako bi otkrili nečiju dobrotu. Nadajmo se kako će jednog dana naići i TVOJ sretni kraljević koji će te usrećiti i voljeti baš takvu kakva jesi!

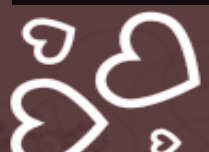

PROBLEM: Jedan dečko(nećemo napisati ime) muči cijeli 6.b razred ! Svaki dan radi gluposti . Osim toga, puši!!!Stalno nekoga izaziva i izgovara ružne riječi na hodniku škole. (D.R.)

UREDNIŠTVO: Tvoj problem je jako zanimljiv, ali donosi i neugodne situacije. Nikada ne treba osobu smatrati bezobraznom ako se ponaša kao neodgojeni dječak. Taj dječak sigurno ima problema i nema uvjeta za kućnu njegu i odgoj. Dječak o kojemu govoriš zasigurno je tipični primjer uličnog odgoja. Možda mu treba pružiti više ljubavi i razumijevanja, pomoći mu oko ulaska u dobro društvo. Tada će vjerojatno shvatiti kako nije primjereno to što radi i kako je tebi i tvojim prijateljima stalo do njega.

Napisala: Maja Kosić, 6.r.

GLAZBENI IZRIČAJI U NAŠOJ ŠKOLI

ZAŠTO “LADY GAGA?”

Ne znam volite li i gledate li ju, no sigurna sam kako ste barem čuli za Kraljicu popa. Provodeći malo istraživanje u našoj školi, zaključili smo kako Lady Gaga ima brojne fanove svih uzrasta.

Njezino pravo ime je Stefaani Joanne Angelina Germanotta. Rođena je u New Jorku 28.ožujka 1986., a odrasla u talijansko - američkoj obitelji. Otkad zna za sebe, voli glazbu. Najveći uzori bili su joj Michael Jackson i Cindy Lauper. S nepune četiri godine naučila je svirati klavir, a s trinaest skladala svoju prvu baladu. Zaista bi ona svima trebala biti uzor. Polazila je katoličku školu na Manhattanu. U društvu je, zbog svoje ekstravagancije, bila slabo prihvaćena, ali i pomalo nesigurna u sebe. No, kao što je vidljivo to joj nije smetalo u ostvarivanju snova.

Uvijek je šokirala i ostavljala bez daha na svojim nastupima. Po tome je poznata. Nije joj bitno pjeva li na kiši, svira li na gorućem klaviru ili izvodi neuobičajene pokrete na sceni. Uvijek je spremna napraviti nešto što nije svakodnevno. Svojim ludim nastupima ostavlja bez teksta svijet glazbe, no svojim šokantnim kreacijama i svijet mode. Za njezin cjelokupni izgled zadužen je modni tim pod nazivom HAUS OF GAGA.

Zašto je odlučila biti poznata baš pod tim imenom? Njezin menadžer tvrdi kako je jednom prilikom došla u studio snimiti album. Tada je čula pjesmu Ga-ga koju je jako voljela. Cijelo ju je vrijeme pjevušila, svidjelo joj se i odlučila je dalje nastupati pod tim imenom.

U svojoj je karijeri izdala dva albuma “The fame” i “The fame monster”. U najavi je novi album planiran za 2011.

Lady Gaga poručuje svojim fanovima bez kojih ne bi uspjela ostvariti svoje snove: “Prvo volite sebe pa onda mene!”

Napisala: Tina Crnogorac, 6.r.

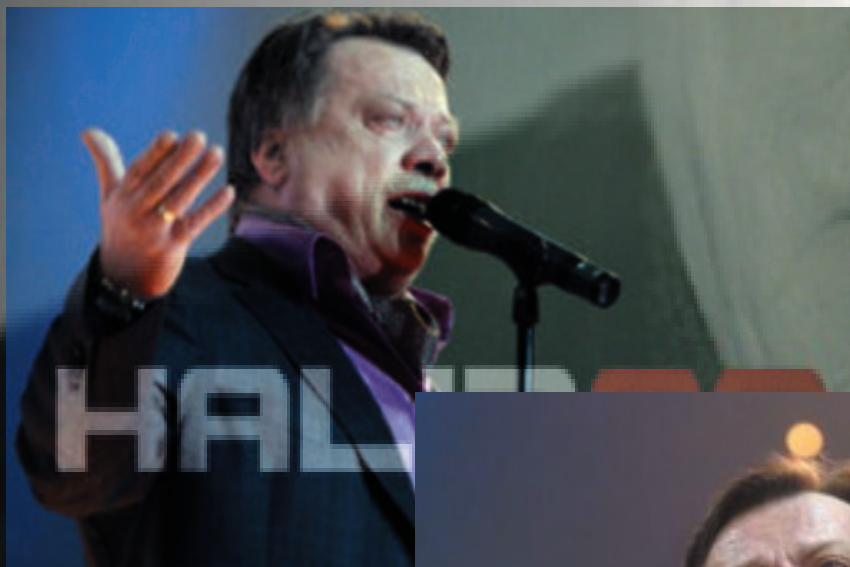
HAYAT
PRODUCTION

Koncert Halida

Bešlića na vukovarskom stadionu

Povodom Dana grada Vukovara 3.5.2010. godine održan je koncert Halida Bešlića na stadionu u Borovu naselju. Počeo je u 21:00 sati, a završio u 23:30. Odazvao se veliki broj građana, čak su dolazili ljudi iz drugih županija. Koncert je bio veseo i zabavan, plesalo se i pjevalo. I mladi i stari znali su njegove pjesme. Gradonačelnik gospodin Željko Sabo je izjavio da je na koncertu bilo oko 15 tisuća ljudi. Nadamo se kako će nam uskoro doći još koji poznati pjevač i uljepšati proslave u gradu.

NAPISALA: ADRIJANA MILNOVIĆ, 6.r.

NAŠI LITERARNI POKUŠAJI...

Želim biti bogataš i ukinuti glad i siromaštvo

*Prolazim tamnom,
pustom ulicom, Ulicom
tuge.*

*Svaki korak čini se
vječnim, a pogledi
bolni.*

*Mnoštvo je suza ovdje
proliveno i
bezbroj je gladnih usta
u magli nestalo.*

*Ne čujem smijeh ni
igru djece.*

*Ne osjećam ljubav niti
vidim pružene ruke.*

*Samo odsjaj nebeskih
zvijezda,
dok sama svoje trepta-
je ne umijem usporiti.*

*Da sam anđeo plahi
nebom koji plovi,
ovu bi Ulicu preplavili
radost i dječji snovi.*

*Gladna bi usta postala
sita,
domovi sretni, a srca
čista.*

*Hladnoću bi potisnulo
ognjište toplo i
dječjeg smijeha pre-
pun dom.*

*Bolesni ozdravili,
nemoćni osnažili,
ljubav bi zavlada u
srcu mom i tvom.*

*Ulica tuge nosila bi
ime drugo,
Magla bi se pretvorila
u sunčani trak.*

*Anđeoska prašina
sjajna
zavaralt će vječni*

mrak.

*Poruga, mržnja, zavist
i pakost
ne bi ružili moj novi
svijet.*

*Zamijenili bi ih ljubav i
sreća,
najmirisniji livade
cvijet.*

Zorana Beraja, 8.r.

Želim biti bogataš i ukinuti glad i siromaštvo

*Bogataš, pa da! Želim
biti bogataš.!Puno ljudi
o tome mašta i sanja.*

*Kroz rječ bogataš,
skoro svi vide rešenje
za većinu problema
u životu. Oni koji bi
hteli i želeli da budu*

*bogati, uvek kažu da bi
pomogli siromašnima.*

*Ali na žalost, nije uvek
tako. Bogati su se
uglavnom tako i rodili-*

*bogati. Odrasli su
kao bogati, živeli kao
bogati, žive još uvijek i*

*uživaju u svom bogat-
stvu. U redu, njihovo
je. Ali mogli su da se*

*rode kao obični ljudi
koji žive prosečno.
Jer, mnogi žive teško,
a neki su i gladni. Iz*

*tog razloga obična
deca i obično ljudi
poput nas, koji žive
prosječnim životima,*

*neki više, a neki
manje, imaju sluh za
siromaštvo. Oni su
bar ponekad nešto
u životu pozeleli, a
da nisu mogli to da
imaju. Ja, koji sam kao
većina te dece i ljudi,
neko ko živi prosečnim
i lepim životom, kao i
svi želeo bi biti bogat.*

*Zasigurno bi mao
potrebu da pomognem
svima koji nemaju.*

*Tada bi bio ispunjen i
osećao bi se bogato.
Ali ipak najviše
bogatstvo u životu je
zdravlje i sretna po-
rodica.*

Miloš Papak 5.r.

Jesen

*Jesen je došla s
punom košaricom
raznovrsnih plodova*

*Na vrata nam je stigla
jesen šarena,
Na vrta nam je stigla,
hladna i snena.*

*Lišće sa grana pada
jer jesen sada vlada.*

*Frizure nam kvare,
vetar i kiše,
Sunca gotovo da i
nema više.*

Jesen je došla s

*punom
košaricom raznovrsnih
plodova,
jer je to sada moda.*

*Kako je jesen došla,
I kako će nam proći,
tako će nam hladno
Vvreme i zima doći.*

Biljana Erceg 5.1

Žabina priča

*Ja sam žaba koja voli
jesti leptire. Jednog
dana sam bila na
lopoću koji je rastao
iznad vode. Tamo sam
vidjela jednu rodu.*

*Nisam sigurna šta je
roda tamo radila. Bilo
je ljepo dok nisam
vidjela leptira. Skočila
sam ga uhvatiti. Ulo-
vilila sam ga, a mene*

*je ulovila roda. Nije me
htjela pojesti, bila je
čudna. Govorila mi je
da pustim leptira. Mis-*

*lila sam kako od toga
nemam koristi. Htjela
sam nešto reći jer sam
bila zbunjena. Kada*

*sam otorila usta, čeptir
je odletio, a mene je
roda pustila. Pobjegla
sam što dalje kako*

*bih lovila bubamare.
Kasnije sam se čudila
toj rodi. Ona je i dalje
sjedila kraj bare.*

**Aleksandar
Čukelj, 3.r.**

Rodina priča

Ja sam živela na bari (vodenom ogledalu) i često kljunom crtala leptire. Kad padne mrak, jela bi malo vodene trave i poneki trskini list. Pošto se žabe noću skrivaju, nisam ih mogla loviti. Kada pokraj mene proleći pravi leptir, jako mu se divim. Jednog dana kada sam crtala kljunom po bari, pokraj mene je proleteo pravi leptir. Gledala sam ga i šaputala za njim. Žaba je isto gledala za leptirom, ali je imala nameru pojesti ga. Žaba je skočila i uhvatila leptira za krila. Rekla sam joj neka pusti leptira, ali nije htela. Onda sam je uhvatila svojim kljunom. Žaba je htela tražiti milost, ali bi onda ispustila leptirova krila. Htela sam joj reci da pusti leptira, ali bi onda pobegla. Kada je apokon pustila leptira, pobegla je i prenijela drugim žabama kako postoji i dobra roda. Smiju je doći gledati izdaleka za svaki slučaj.

Bojana Mitrović, 3.1

Moja priča o Gradu

Zovem se David i ponosan sam učenik osnovne škole koja

nosi ime velikog i plemenitog čovjeka, Siniše Glavaševića.

Živim, u meni prelijepom, ali beskrajno tužnom gradu. Volim ga i ponosan sam na njega jer su moji korijeni ovdje. Siciušan sam dječčić, no kada biste me malo bolje pogledali, vidjeli biste moju snagu.

Jutros, šećući s djetom, osluškivao sam kako kišne kapi tupo udaraju o krovove vukovarskih kuća. Razmišljao sam i nježno pogledao pogrbljenog, dragog starca koji, sa sjetom u očima, priča o svome gradu. Bol je presjekla srce, a u meni se javila neopisiva želja.

Djed mi je pričao o plavome Dunavu, Dvorcu grofova Eltz, vučedolskoj čizmici, golubici, korzu, parkovima na čijoj je klupi nekada bilo urezano i njegovo ime, o prvim ljubavima i svemu onome što je ispunjavalo svakog čovjeka. Zastao je na trenutak i pogledao ulice u blizini Radničkog doma...

Bile su prazne. Zadovoljni šetači sa osmjesima nestali su bez traga jedno predvečerje. Tek tada sam se zamislio, ali i primijetio kako ljudi hodaju na istome mjestu, vrte se u krug i ne znaju kamo bi pošli. Pognutih glava i kriomice pogledavaju jedni druge. Zapitao

sam se – zar nitko u ovome gradu nema razloga za radost... Želio bih odgovore, no nema mi ih tko dati. Može li moj Grad ponovo biti obasjan suncem, radošću i veseljem? Može li Vukovar ponovo biti cjelina bez razdvojenih vrtića, parkova, škola obilježenih vjerom i sjećanjima?

Želimo Grad u bojama, livade s crvenim makovima i nebo s milijun bijelih golubica. Grad kojega krasi zajednička budućnost i baš onakav kao iz priča moga djeda.

David Bilić, 6.r.

Lijepo je živjeti u miru

Ovih dana prisjećali smo se svih žrtava poginulih u Domovinskom ratu. Bilo je to prije devetnaest godina. Oni su nam omogućili da danas živimo u miru u svojoj lijepoj domovini, Republici Hrvatskoj.

Lijepo je živjeti u miru, igrati se u parku, učiti u školi te mirno spavati. Nema straha od zvuka aviona, jer znamo da nam ne prijeti nikakva opasnost.

Volio bih da svi ljudi žive u miru i slobodi.

Vinko Budimir, 4.r.

Moj kućni ljubimac

Moj kućni ljubimac se zove Kiki i on je pas. On živi kod bake na selu. Dobila sam ga dok je bio jako mali, od bake u komšiluku. Dok je bio mali voleo je žvakati: papuče, moje igračke, voleo me vijati i otimati mi igračke. Sada kada je porastao voli kopati rupe da bi došao do bašte, ali mu to ne polazi za rukom jer mu je ja svaki put zatrpam. Ne voli kada druge životinje dolaze u dvorište pa čak ni ptice. Hranim ga kostima od ručka jer to najviše voli. Kokoške u drugom dvorištu stalna su mu pretnja jer ga stalno ključaju i ometaju u jelu i kopanju, a nekad mu znaju raznositi hranu po dvorištu i ulaziti mu u kućicu pa im se mora osvetiti na svaki način. Meni se najviše raduje jer zna da ga ja najviše volim. Kada dođem skače na mene pa me uprlja i liže mi patike. Najviše je sretan i ponosan kada ga mazim, a i meni je čast maziti tako dobrog, druželjubljevog i umiljatog psa.

Nina Nikolovska 5.1

MALI LIKOVNJAČI

Ana Brala, 4.r.

Anamarija Foriš, 4.r.

David Dedić, 4.r.

Ana Brekalo, 4.r.

Andrija Bašan, 4.r.

Hrvoje Milovanović, 4.r.

Ivan Orešković, 4.r.

Brigita Solaković, 4.r.

Ivana Pavlović, 4.r.

Darko Sablić, 4.r.

Josip Magoč, 4.r.

Josipa Rehak, 4.r.

Milan Dželalija, 4.r.

Petra Kordić, 4.r.

Vinko Budimir, 4.r.

RIJEČ UREDNIŠTVA...

Pozzzzz....!

Uh...,napokon! Bilo nam je teško! No, presretni smo jer nam je darovana mogućnost u kojoj se, osim škole, možemo baviti i ovim načinom rada, okušati se u novom zanimanju te postati mladi novinari. Sada smo puno zreliji i iskusniji nego lani. Nadamo se kako ćete i ovaj broj pročitati s jednakim zadovoljstvom kao i prethodni, a mi ćemo uložiti još puno truda kako bismo u sljedećim izdanjima bili bolji, i još bolji....

Vaše uredništvo!

JUNACI NAŠEG DOBA

U organizaciji Društva „Naha djeca“ Vukovar oko 500 djece iz 10 vukovanskih osnovnih škola i dvaju vrtića izložilo je na glavnom gradskom trgu pisanice i druge ukrasne ukrase na Šestom najmu dječjih pisanica po sloganom U jajetu je rođanje života. Prikod je namijenjen u humanitarne svrhe, primjerice za djecu u Kongo i siročića u požešima na Haitiju i Čileu. Učenicima su se u akciji priključili i članovi Društva za pomoć mentalno retardiranim osobama koji su imali štand i na Šetalištu Jozipa Jurja Strozmayera gdje je štand postavilo i Društvo Nijemaca i Austrijanaca.

Snimci: Milan Paun

